

TYGODNIK SALWATORSKI

3.02.2019 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 5 (1258) ● Rok 26

W MOCY BOŻEGO DUCHA

34. Światowe Dni Młodzieży PANAMA 2019

W numerze:

- *Kolęda 2019* •
- *Panama w Panamie i w Krakowie* • *Patroni 34. ŚDM* •
- *Z wizytą u 108-letniej Parafianki* •

KRAKOWSKA PANAMA 2019

Światowe Dni Młodzieży to pomysł św. Jana Pawła II na młodość Kościoła. Ks. kard. Stanisław Dziwisz na rozpoczęcie Eucharystii dla uczestników „Panamy w Krakowie” stwierdził, że to była „intuicja Jana Pawła II, która się doskonale przyjęła”. Pamiętając atmosferę ŚDM w Krakowie w 2016 wielu oczekiwało spotkania papieża z młodzieżą w odległej Panamie, a ponieważ nie każdy mógł sobie na taką podróż pozwolić, to Duszpasterstwo Młodzieży Archidiecezji Krakowskiej zorganizowało duchowy telemost „Panama w Krakowie”, który odbył się 26-27 stycznia 2019 w Sanktuarium św. Jana Pawła II.

Krakowska Panama to 24-godzinne czuwanie, które zgromadziło ponad 450 uczestników, którzy przez wcześniejszą rezerwację stali się prawdziwymi uczestnikami ŚDM Panama 2019. Przy wejściu otrzymali pakiet pielgrzyma, bony żywnościowe, identyfikator uczestnika i kawałek podłogi na odpoczynek.

Czuwanie rozpoczęło się w sobotę o godz. 20.00 wniesieniem kopii symboli Światowych Dni Młodzieży: krzyża i ikony Matki Bożej Salus Populi Romani, przy pieśni „Jesus Christ You Are My Life” towarzyszącej niemal wszystkim dniom młodych. Sobotni wieczór upłynął w atmosferze modlitwy różańcowej, konferencji i świadectwie młodego małżeństwa z Torunia: Marcina i Moniki Gomułków, prowadzących blog poczatekwieczności.pl

Dzięki o. Mariuszowi Taborowi OFM i muzykom Zespołu Uwielbienia noc brzmiała dźwiękami śpiewu pieśni uwielbieniowych, w których centrum znajdował się Jezus Eucharystyczny. Po za tym czasem Najświętszy Sakrament przez całe 24 godziny był wystawiony do adoracji w przygotowanej specjalnie kaplicy. Noc modlitwy zakończyła się transmisją Czuwania młodzieży z papieżem.

Noc dla jednych była spotkaniem z poduszką, dla innych spotkaniem z Jezusem w kaplicy, dla innych spotkaniem z drugim człowiekiem przez liczne rozmowy i śpiewy do rana.

Poranek, uczestnicy spotkania rozpoczęli od energetycznej Zumby, która rozbudziła niemal wszystkich i dodała siły do przeżycia najważniejszej chwili – Uroczystej Eucharystii, której przewodniczył ks. kard. Stanisław Dziwisz, razem z bpem Janem Szkodoniem i bpem Damianem Muskusem, który w homilii mówił do młodych: „Wnieście nową jakość w relacje społeczne. Skoro starsi nie potrafią razem tworzyć dobra i budować jedności, wy młodzi pokażcie, że to nie trudnego. Pokażcie, że jesteście stworzeni do gry w innej lidze, pokażcie, że gracie w ekstraklasie! (...) Miłość ma twarz Jezusa. Nie lękajcie się kochać, to znaczy: dawać siebie innym i służyć, bo nie ma innego sposobu na piękne, wypełnione sensem życie”.

Po Mszy św. dzięki Wolontariatowi Misyjnemu Salvator i biskupowi Janowi Zajacowi młodzi jeszcze bliżej poznali swoją rówieśniczkę, wolontariuszkę ŚDM w Krakowie, dwa lata temu zamordowaną w Boliwii Helenkę Kmieć.

Po obiedzie przyszedł czas na transmisję z Panamy - Mszy poświęcenia, na zakończenie której zostało ogłoszone, że następne Śwato-

we Dni Młodzieży w 2022 roku odbędą się w Lizbonie, w Portugalii. Wielu wyraziło ogromną radość i zapewniło, że chcą już tam wybrać się osobiście.

Zakończenie ŚDM w Panamie, nie było jeszcze zakończeniem Panamy w Krakowie. Po warsztatach prowadzonych przez Górę Dobrą rozpoczął się czas świętowania podczas zabawy

prowadzonej przez „Wodzirejów z Krakowa”. Ponad dwugodzinny czas tańców był najlepszym uwieńczeniem tego intensywnego spotkania. Radość i entuzjazm młodych został doceniony i pobłogosławiony przez ks. bpa Janusza Mastalskiego, który zakończył niezwykle Panamskie czuwanie w Krakowie.

Światowe Dni Młodzieży to pielgrzymka. Trzy lata temu przystankiem był Kraków, teraz była Panama. Mając tak bogate doświadczenia młodzi patrzą z nadzieją w przyszłość, która nazywa się: Lizbona 2022. Czas przygotowania do tego wydarzenia to realizacja słów papieża Franciszka z Panamy: „Ponieważ wy, drodzy młodzi, nie jesteście przyszłością, lecz Bożym teraz. On was zwołuje i wzywa was w waszych wspólnotach i miastach, by pójść w poszukiwaniu dziadków, dorosłych, aby stanąć na nogi i razem z nimi zabrać głos i spełnić marzenie, z jakim Pan was wymarzył”.

ks. Marcin

fot. Paulina Krzyżak

Więcej w relacji Krakowskiego Gościa Niedzielnego:

1 - <https://krakow.gosc.pl/doc/5312094.Najwiekszy-raban-zrobimy-w-niebie>

2 - <https://krakow.gosc.pl/doc/5312063.Chcemy-byc-swieta-rodzina>

3 - <https://krakow.gosc.pl/doc/5313678.Mlodzi-pokazcie-ze-gracie-w-ekstraklasie>

4 - <https://krakow.gosc.pl/doc/5313695.Jedziemy-do-Portugalii>

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

ks. Andrzej Wasilewski-Kruk, Jan Deskur,

Maria Gracja Krzyżanowska,

Felicja Niedzielska

Barbara i Andrzej Skrzyńscy, Janina Wiercioch

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;

e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;

www.tygodniksalwatorski.pl

administruje Roman Topór-Mądry

współpraca: Michał Topór-Mądry

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.

Tygodnik można zaprenumerować

w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.

Można go nabywać we wszystkich kościołach

na terenie Parafii.

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88

www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Andrzej[k,p]	nieczynny
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Jacek[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Marcin[k,p]	nieczynny
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Andrzej, ks. Jacek, ks. Marcin	nieczynny

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - lipiec, sierpień - 2, 4, 5 niedziela miesiąca;

od września do czerwca w każdą niedzielę miesiąca

Kaplica św. Małgorzaty i Judyty:

11:15 - lipiec, sierpień - 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - maj, czerwiec, wrzesień, październik

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 18.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z „Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo od mowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Drodzy Czytelnicy Tygodnika!

„Światowe Dni Młodzieży to pomysł św. Jana Pawła II na młodość Kościoła.” – napisał w swojej relacji „Panama w Krakowie” ks. Marcin.

A zaczęło się tak: W 1984 roku na placu św. Piotra w Watykanie, podczas obchodów Jubileuszu Odkupienia, odbyło się międzynarodowe spotkanie młodzieży z papieżem Janem Pawłem II. Przyjechało na nie około 300 tys. osób. Ojciec Święty wręczył wtedy młodzieży krzyż i powiedział: „**ponieście ten krzyż przez wszystkie kontynenty świata**”. Krzyż ten znany jest dziś jako Krzyż Światowych Dni Młodzieży.

Gdy Organizacja Narodów Zjednoczonych ogłosiła rok 1985 Międzynarodowym Rokiem Młodzieży, Ojciec Święty postanowił, żeby również Kościół katolicki przygotował jakąś propozycję dla młodych ludzi. W tym roku **Jan Paweł II** oficjalnie ogłosił ustanowienie **Światowych Dni Młodzieży**.

Po śmierci Jana Pawła II dzieło rozpoczęte przez papieża Polaka kontynuował Benedykt XVI, spotykając się z młodymi w Kolonii w 2005r., w Sydney w 2008r. i w Madrycie w 2011r., gdzie zaapelował do młodzieży, aby niczym apostołowie głosiła wiarę: „Zapraszam was do głoszenia we wszystkich zakątkach świata doświadczeń wiary przeżytej podczas madryckiego spotkania. Dzielcie się nimi z waszymi kolegami i bliskimi, pozwólcie im również żyć pełnią Chrystusa”.

Papież Franciszek prowadzi dzieło swoich poprzedników, zapraszając młodych do Rio de Janeiro w 2013r. i do Krakowa w 2016r.

W Panamie mówił papież Franciszek w homilii podczas Mszy św.: „... wy, drodzy młodzi, nie jesteście przyszłością, lecz Bożym teraz. On was zwołuje i wzywa was w waszych wspólnotach i miastach, by pójść w poszukiwaniu dziadków, dorosłych, aby stanąć na nogi i razem z nimi zabrać głos i spełnić marzenie, z jakim Pan was wymarzył Na zakończenie Mszy św. Papież kontynuował tę myśl, mówiąc: „Proszę was, abyście nie ostudzili tego, co przeżyliście w tych dniach. Powróćcie do swoich parafii i wspólnot, do swoich rodzin i przyjaciół, i przekażcie to doświadczenie, aby inni mogli wibrować z tą siłą i radością, jaką wy macie. Razem z Maryją stał się mówicie „tak” marzeniu, jakie zasiał w was Bóg”. - apelował do młodych.

Postanowiliśmy ten numer tygodnika prawie w całości poświęcić wielkiemu dziełu Świętego Papieża Polaka – homilia papieża Franciszka, relacja z „Panamy w Krakowie”, patroni ŚDM w Panamie, nawet Felicja „zawędrowała” do Panamy - bo dzieło to ogarnia dziś cały świat i daje radosną nadzieję na odradzenie się Kościoła wśród młodych ludzi.

W numerze znajdziecie Drodzy Czytelnicy niezmiernie interesującą informację o życzeniach, jakie złożył Prezydent Duda 108-letniej pani Wandzie Szajowskiej, naszej parafiance. Do relacji ze spotkania z panią Wandą jeszcze powrócimy na łamach tygodnika.

Z rzeczy bardzo przyziemnych polecamy zajęcie się własnymi stopami w świetle wykładu pani mgr Bożeny Rjchel-Chyli.

Dobrej lektury życzą
redaktorzy prowadzący
Barbara i Andrzej Skrzyńscy

SŁOWO ŻYCIA – IV NIEDZIELA ZWYKŁA

Z Ewangelii według Świętego Łukasza (Łk 4, 21-30)

Kiedy Jezus przyszedł do Nazaretu, przemówił do ludu w synagodze:

«Dziś spełniły się te słowa Pisma, które słyszeliście». A wszyscy przyświadczały Mu i dziwili się pełnym łaski słowom, które płynęły z ust Jego. I mówili: «Czy nie jest to syn Józefa?»

Wtedy rzekł do nich: «Z pewnością powiecie Mi to przysłowie: Lekarzu, ulecz samego siebie; dokonajże i tu, w swojej ojczyźnie, tego, co wydarzyło się, jak słyszeliśmy, w Kafarnaum».

I dodał: «Zaprawdę, powiadam wam: Żaden prorok nie jest mile widziany w swojej ojczyźnie. Naprawdę, mówię wam: Wiele wdów było w Izraelu za czasów Eliasza, kiedy niebo pozostawało zamknięte przez trzy lata i sześć miesięcy, tak że wielki głód panował w całym kraju; a Elasz do żadnej z nich nie został posłany, tylko do owej wdowy w Sarepcie Sydońskiej. I wielu trędowatych było w Izraelu za proroka Elizeusza, a żaden z nich nie został oczyszczony, tylko Syryjczyk Naaman».

Na te słowa wszyscy w synagodze unieśli się gniewem. Porwawszy się z miejsc, wyrzucili Go z miasta i wyprowadzili aż na urwisko góry, na której zbudowane było ich miasto, aby Go strącić. On jednak, przeszedłszy pośród nich, oddalił się.

Nie pozwalajmy, jak mieszkańcy rodzinnego miasta Jezusa, odrzucać Boga w naszym życiu. Odrzucamy Boga, gdy nie chcemy pomóc Bogu lub innym. Taka niechęć uniemożliwia nam rozpoznanie Bożych wskazówek i otwarcie się na Jego łaskę w naszym życiu poprzez słowa w Biblii, poprzez nauczanie Kościoła oraz poprzez świadectwo i przykład innych.

Trzeba też, abyśmy naśladowali Chrystusa, a nie kierowali się poprawnością polityczną. Trzeba, abyśmy mówili prawdę o Chrystusie bez obłudy. Nie wolno nam milczeć w obliczu zła ze strachu przed byciem "politycznie niepoprawnym". Jezus uczył nas kochać i szanować innych bez uprzedzenia, ale także w imię tej miłości do przestrzegania przed grzesznym zachowaniem. Musimy być życzliwi, dobroczyńni, uczciwi i wyrozumiali, ale jasno wyrażać nasze chrześcijańskie przekonania, jak Jezus, gdy przemawiał w synagodze w Nazarecie.

ks. Andrzej

Papież w homilii Mszy Św. Połania: Nie jesteście przyszłością, lecz Bożym teraz

Publikujemy pełną treść homilii:

„Oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione. Zaczął więc mówić do nich: «Dziś wypełniło się Pismo, które słyszeliście» (Łk 4,20-21).

W ten sposób ewangelia przedstawia nam początek publicznej misji Jezusa. Ukazuje Go w synagodze, w której dorastał, otoczonego przez znajomych i sąsiadów, a kto wie, może nawet niektórych ze swoich „katechetów” z dzieciństwa, którzy nauczali go Prawa. Jest to ważne wydarzenie w życiu Nauczyciela, kiedy dziecko, które kształtowało się i wyrosło w tej wspólnocie, powstało i zabrało głos, aby ogłosić i wprowadzić w czyn marzenie Boga. Słowo głoszone do tej pory jedynie jako obietnica przyszłości, które jednak w ustach Jezusa mogło być wypowiedziane jedynie w czasie teraźniejszym, stając się rzeczywistością: „Dziś wypełniło się”.

Jezus objawia chwilę obecną Boga, która przychodzi, aby także i nas wezwać do wzięcia udziału w Jego teraz, aby „ubogim głosić dobrą nowinę”, „ogłosić więźniom wyzwolenie, a niewidomym przejrzenie”, „zniewolonych uczynić wolnymi”, „aby ogłosić rok łaski od Pana” (Łk 4,18-19). To „teraz Boga” staje się obecne wraz z Jezusem, staje się obliczem, ciałem, umiłowaniem miłosierdzia, które nie ocze-

Drodzy młodzi, nie jesteście przyszłością, lecz Bożym teraz. On was zwołuje i wzywa was w waszych wspólnotach i miastach, by pójść w poszukiwaniu dziadków, dorosłych, aby stanąć na nogi i razem z nimi zabrać głos i spełnić marzenie, z jakim Pan was wymarzył – powiedział papież Franciszek do młodych w homilii Mszy Świętej Połania na Polu św. Jana Pawła II.

kuje sytuacji idealnych czy doskonałych, by się ukazać, ani nie przyjmuje wymówek, by się urzeczywistniło. On jest czasem Boga, który czyni właściwą i stosowną każdą sytuację i każdą przestrzeń. W Jezusie zaczyna się i staje się żywa obiecana przyszłość.

Kiedy? Teraz. Ale nie wszyscy, którzy tam słuchali, czuli się zaproszeni lub wezwani. Nie wszyscy mieszkańcy Nazaretu byli gotowi uwierzyć w kogoś, kogo znali i widzieli, jak dorastał, a kto zaprosił ich do realizacji tak bardzo oczekiwanego marzenia. Co więcej, powiedzieli: „Czy nie jest to syn Józefa?” (Łk 4,22).

To samo może się przydarzyć także i nam. Nie zawsze wierzymy, że Bóg może być tak konkretny i codzienny, tak bliski i rzeczywisty, a tym bardziej, że staje się tak obecny i działa przez kogoś znanego, jak może być sąsiad, przyjaciel, krewny. Nie zawsze wierzymy, że Pan może nas zaprosić, byśmy pracowali i pobrudzili sobie ręce razem z Nim, w Jego Królestwie, w tak prosty, ale zdecydowany sposób. Trudno nam przyznać, że „Miłość Boża wyraża się w sposób konkretny i niemal namacalny w dziejach, na które składają się wszystkie wydarzenia, przykre i chwalebne” (Benedykt XVI, Audycja generalna, 28 września 2005).

Nieraz zachowujemy się jak mieszkańcy Nazaretu, wolimy Boga na odległość: miłego, dobrego, wspaniałomyślnego, ale odległego, takiego, który nie przeszkadza. Bo wiem Bóg bliski i codzienny, przyjaciel i brat wymaga od nas, byśmy nauczyli się bliskości, codzienności, a przede wszystkim braterstwa. Nie chciał ukazać się na sposób anielski czy w sposób spektakularny, ale chciał nas obdarzyć obliczem braterskim i przyjacielskim, konkretnym, rodzinnym. Bóg jest rzeczywisty, ponieważ miłość jest realna, Bóg jest konkretny, ponieważ miłość jest konkretna. I to właśnie „ten konkretny wymiar miłości jest jedną z zasadniczych cech życia chrześcijan” (Benedykt XVI, Homilia, 1 marca 2006 r.).

Nam również może grozić to samo, co mieszkańcom Nazaretu, gdy Ewangelia w naszych wspólnotach chce się stać konkretnym życiem, a my zaczynamy mówić „ale czyż ci młodzi nie są dziećmi Maryi, Józefa, i nie są braćmi tego czy owego... Czyż nie są oni dziećmi, którym pomagaliśmy się rozwijać?... Czy tamten, to nie ten chłopak, który zawsze swoją piłką wybiłszy szyby?”. A ten, kto urodził się, aby być prorocstwem i głoszeniem królestwa Bożego, zostaje oswojony i zubożony. Chęć oswojenia Słowa Bożego jest sprawą codzienną.

Również wam, drodzy młodzi, może się przytrafić to samo, za każdym razem, gdy myślicie, że wasza misja, wasze powołanie, a nawet wasze życie jest obietnicą jedynie na przyszłość i nie ma nic wspólnego z teraźniejszością. Jakby młodość była synonimem poczekalni dla oczekujących na swój czas. A w „międzyczasie” tej godziny wyśmialiśmy lub sami wymyślaliśmy dla siebie przyszłość higienicznie dobrze opakowaną i bez konsekwencji, dobrze skonstruowaną i zagwarantowaną ze wszystkim „dobrze zapewnioną”. Jest to „udawanie” radości. W ten sposób was „uspokajamy” i usypiamy, byście „nie robili rabanu”, abyście nie zadawali pytań samym sobie i innym, abyście nie poddawali w wątpliwość samych siebie i innych. A w tym „międzyczasie” wasze marzenia tracą polot, zaczy-

nają zasypiać i stawać się przyziemnymi, sennymi, mierzalnymi fikcjami (por. Homilia na Niedzielę Palmową, 25 marca 2018 r.), tylko dlatego, że uważamy, bądź uważacie, że jeszcze nie nadeszło wasze „teraz”, że jesteście zbyt młodzi, by zaangażować się w marzenia i budowanie jutra. Jednym z owoców ostatniego Synodu było bogactwo możliwości spotkania, a przede wszystkim wysłuchania. Bogactwo słuchania między pokoleniami, bogactwo wymiany i wartość uznania, że potrzebujemy jedni drugich, że musimy dążyć do tworzenia kanałów i przestrzeni, w których trzeba angażować się w marzenie i budowanie jutra już od dzisiaj. Ale nie w izolacji, lecz razem, tworząc wspólną przestrzeń. Przestrzeń, której nie otrzymuje się w darze, ani której nie wygrywamy na loterii, ale przestrzeń, o którą również wy musicie walczyć.

Ponieważ wy, drodzy młodzi, nie jesteście przyszłością, lecz Bożym teraz. On was zwołuje i wzywa was w waszych wspólnotach i miastach, by pójść w poszukiwaniu dziadków, dorosłych, aby stanąć na nogi i razem z nimi zabrać głos i spełnić marzenie, z jakim Pan was wymarzył.

Nie jutro, ale teraz, bo tam, gdzie jest wasz skarb, tam będzie również wasze serce (por. Mt 6,21); a to, co rozbudza waszą miłość, podbija nie tylko waszą wyobraźnię, ale obejmie wszystko. Będzie tym, co wam każe wstać rankiem i pobudzi was w chwilach zmęczenia, co złamie wam serce i napełni was zadziwieniem, radością i wdzięcznością. Poczujcie, że macie misję i zakochajcie się w niej, a to zdecydowanie o wszystkim” (por. Pedro Arrupe, SJ, *Nada es más práctico*). Możemy mieć wszystko, ale jeśli brakuje nam namiętności miłości, to zabraknie wszystkiego. Niech Pan sprawi, byśmy się zakochali!

Dla Jezusa nie ma „w międzyczasie”, ale jest miłość miłosierdzia, która chce przeniknąć do serca i je zdobyć. Ona chce być naszym skarbem, ponieważ nie jest „międzyczasem” w życiu lub przemijającą chwilową modą, jest miłością daru z siebie, która zaprasza, by dawać siebie.

Jest to miłość konkretna, bliska, rzeczywista. To święta radość, która się rodzi, gdy postanawiamy uczestniczyć w cudownym połowie nadziei i miłości, solidarności i braterstwa w obliczu wielu spojrzeń sparaliżowanych i paraliżujących ze względu na lęki i wykluczenia, spekulacje i manipulacje.

Bracia: Pan i jego misja nie są „międzyczasem” w naszym życiu, czymś ulotnym: są naszym życiem!

Przez wszystkie te dni w szczególny sposób towarzyszyły nam, jak muzyka w tle, słowa Maryi: „niech mi się stanie”. Ona nie tylko wierzyła w Boga i obietnice jako coś możliwego, ale wierzyła Bogu i odważyła się powiedzieć „tak”, aby uczestniczyć w tym teraz Pana. Poczuli, że ma misję, rozmiłowała się i to zadecydowało o wszystkim.

Podobnie, jak to się stało w synagodze w Nazarecie, Pan pośród nas, swoich przyjaciół i znajomych, ponownie wstaje, bierze księgę i mówi nam: „Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli” (Łk 4, 21).

Czy chcecie żyć konkretnością Jego miłości? Niech wasze „tak” nadal będzie bramą wejściową, aby Duch Święty dał nową Pięćdziesiątnicę dla świata i dla Kościoła.

Vatican News

Patroni 34. ŚDM w Panamie

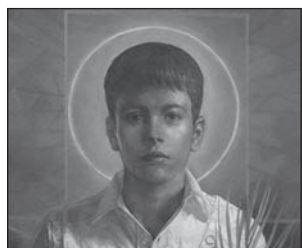
Dobiegły końca Światowe 34. Dni Młodzieży w Panamie. Żar tych dni na pewno pozostanie w sercach uczestników z całego świata i gospodarzy, którzy przyjęli do swoich domów młodych pielgrzymów. Śledząc w mediach wydarzenia z Panamy również my mogliśmy zaczerpnąć z tego bogactwa, a także poznać czym żyje Kościół w krajach Ameryki Łacińskiej. Zgodnie z intencją Papieża Franciszka, hasła kolejnych edycji ŚDM nawiązywały do postaci Maryi. Przypomnijmy je: XXXII ŚDM 9.04.2017- w diecezjach - *Wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny* (Łk 1,49); XXXIII ŚDM 25.03.2018 - w diecezjach - *Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga* (Łk 1,30); mając swoje ukoronowanie na XXXIV ŚDM 22-27.01.2019 w Panamie, które odbyły się pod hasłem - *Oto Ja, służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!* (Łk 1,38). Dlatego też przygotowania i przebieg ŚDM w Panamie zostały zawierzone **Matce Bożej Starszej (Santa Maria la Antigua), patronce Panamy**, która towarzyszy Panamczykom od początku istnienia wspólnoty Kościoła na kontynencie amerykańskim. Okres przygotowań ŚDM, zdaniem koordynatora generalnego komitetu organizacyjnego ŚDM w Panamie, ks. Romulo Aguilaro, był czasem odnowienia maryjnej pobożności w Panamie.

„I choć Kościół panamski wciąż czeka na „swoich” świętych – mówił arcybiskup Panamy w rozmowie z KAI - jesteśmy Kościołem zbudowanym na krwi męczenników”. Dlatego wybrano 6 świętych i błogosławionych ważnych dla Kościołów w krajach Ameryki Środkowej, którzy życiem potwierdzili wypełnianie – jak Maryja – swojego powołania, aby towarzyszyli młodym całego świata. W materiałach ŚDM podano krótką charakterystykę każdego z nich. Powszechnie znanymi i nie budzącymi wątpliwości co do trafności wyboru, są św. Jan Paweł II i św. Jan Bosko (jeden z najbardziej czczonych świętych w Panamie), których tak przedstawiono:

Święty Jan Paweł II – „wielki, wiecznie młody”. Był i będzie przykładem życia, miłości, modlitwy, wierności powołaniu służbie. Zawsze młody wśród młodzieży, wyszedł jej na spotkanie i nie przestał na nią czekać. Zainicjował Światowe Dni Młodzieży, pokazał niestrudzoną miłość do swoich obywateli, której nawet choroba nie przezwyciężyła.

Święty Jan Bosko – Duch salezjański, którym żył Ksiądz Bosko, charakteryzował się radosną i humanistyczną wizją wychowania. Został ogłoszony świętym przez papieża Piusa XI w 1934 roku, a Ojcem i Nauczycielem Młodzieży w 1988 roku przez papieża Jana Pawła II.

Kolejnymi patronami ŚDM w Panamie byli przedstawiciele lokalnych Kościołów. Do oficjalnej notki (w cudzysłowie) dodaję garść informacji o każdym z nich.

Święty José Sánchez del Río – „torturowany i zamordowany w wieku 15 lat podczas „wojny Cristeros” w Meksyku, kiedy to wielu chrześcijan walczyło przeciwko ustawie antyrelijnej ogłoszonej 1926 roku,

która zakazywała publicznego kultu i nakazywała zamknięcie kościołów. Beatyfikowany w listopadzie 2005 roku przez Benedykta XVI i kanonizowany w 2016 roku przez papieża Franciszka.” Urodził się 28 marca 1913 w Sahuayo w stanie Michoacán. Pojmany po potyczce, torturami był zmuszany do wyrzeknięcia się wiary. 10 lutego 1928 roku, został zastrzelony na cmentarzu, na który musiał dojść na obdartych ze skóry, krwawiących stopach. Zmarł, kreśląc własną krwią znak krzyża na ziemi. Liturgiczne wspomnienie - 10 lutego.

Święty Marcin de Porres – ur. 9 grudnia 1569 roku w Limie, zmarł 3 listopada 1639 w Limie. Jego rodzice byli związani z Panamą (ojciec był hiszpańskim szlachcicem – gubernatorem Panamy, matka – panamką o afrykańskich korzeniach). „Kto chce być pierwszym, niech sta-

nie się ostatnim i będzie sługą wszystkich. Marcin de Porres wszedł potulnie do klasztoru dominikanów, sprząając w nim, gdyż nie mógł być zakonnikiem ze względu na kolor skóry. Jego pokora, posłuszeństwo i szczodrość pozwoliły mu wstąpić do zakonu i zyskać opinię świętego. Jest przedstawicielem dwóch kontynentów: Afryki i Europy, żyjącym na nowej ziemi – w Ameryce.” Jest patronem tolerancji rasowej. Został beatyfikowany przez papieża Grzegorza XVI w 1837 roku, a kanonizowany przez papieża Piusa XII w 1945 r., wtedy też uznano go za patrona wszystkich dzieł społecznych w Peru. W 1966 r. ogłoszono go patronem zgody na tle rasowym, edukacji państwowej i publicznej telewizji w Peru. W kalendarzu liturgicznym jest wspomniany 3 listopada.

Święta Róża z Limy – Izabela Flores de Oliva urodziła się w Limie, stolicy Peru, 20 kwietnia 1586 r. Tam też przeżyła całe swoje życie. Zmarła w wieku 31 lat, 24 sierpnia 1617 r., w dniu, który przepowiedziała. Sława jej świętości była tak wielka, że dominikanie pochowali jej ciało najpierw w krużganku klasztornym, a w dwa lata potem - w

swoim kościele w Limie w kaplicy św. Katarzyny ze Sieny. Papież Klemens IX dokonał beatyfikacji Róży w 1668 roku i ogłosił ją patronką Ameryki, a w roku 1670 także patronką Filipin i Antyli. W trzy lata po beatyfikacji nastąpiła jej kanonizacja, której dokonał papież Klemens X w 1671 roku. Wspomnienie liturgiczne 23 sierpnia. „Była piękną kobietą, nie tylko dzięki zewnętrznej urodzie (stąd przydomek Róża), ale i poprzez czyste serce poświęcone modlitwie i

kontemplacji w ukryciu. Przykład Róży z Limy przynosi nam światło Jezusa i uczy, jak stawać się wzorem cnót, również w naszych rodzinach.”

Święty Juan Diego – „Posłuszny wysłannik Maryi, okazał pełną poddania miłość wobec Matki Bożej, pokornie wykonując powierzone mu zadania. Bezwzględnie zaniósł wiadomość do biskupa, a Maryja wspomogła go, aby biskup mu uwierzył. Na przykładzie Juana Diego poznajemy, jak bez zwłoki okazywać posłuszeństwo i realizować to o co jesteśmy proszeni, oraz dostrzegać w tym działanie łaski Bożej.” Urodził się ok. 1474 r. w mieście Cuauhtitlán w **Meksyku**. Należał do najbiedniejszej, a zarazem najliczniejszej klasy społecznej Azteków. Był człowiekiem świeckim. Ciężko pracował na roli i zajmował się wyrabianiem mat. Wraz z żoną byli jednymi z pierwszych nawróconych Azteków. Kiedy owdowiał zamieszkał w Tolpetlac. I tam na wzgórzu Tepeyac w sobotni poranek 9 grudnia 1531 roku objawiła mu się Matka Boża. Zgodnie z Jej życzeniem na miejscu objawienia wybudowano kaplicę, a w niej umieszczono cudowny Wizerunek Maryi cudownie odbity na płaszczu Indianina. Juan Diego resztę życia spędził przy kaplicy, ewangelizując przybywających pielgrzymów: Indian Metysów, Hiszpanów. Zmarł 30 maja 1548 r. w wieku 74 lat i został pochowany na wzgórzu Tepeyac. 6 maja

1990 r. św. Jan Paweł II ogłosił go błogosławionym, a 31 lipca 2002 r., podczas swojej kolejnej pielgrzymki do Meksyku, włączył go do grona świętych. W liturgii jest wspominany 9 grudnia.

Błogosławiona Maria Romero Meneses – urodziła się 13 stycznia 1902 roku w Granadzie w **Nikaragui**. Była jedenastym z trzynastorga rodzeństwa. Miłości do potrzebujących nauczyła się od ojca, który był ministrem rządu, a równocześnie człowiekiem wrażliwym na ludzką nędzę. Maria otrzymała staranne wykształcenie. Wybrała jednak drogę powołania zakonnego, wstępując do salezjanek w **San Salvador**. Po złożeniu ślubów wieczystych, podejmowała liczne dzieła charytatywne, wychowawcze i ewangelizacyjne na Kostaryce. Zasłynęła jako „Pokorna zakonnica ze Zgromadzenia Córek Maryi Wspomożycielki Wiernych. Fundatorka dzieł na rzecz społeczeństwa na **Kostaryce**. Ogłoszona Służebnicą Bożą w 2000 roku przez papieża Jana Pawła II, została przez niego beatyfikowana w 2002 roku. Jej ideał to: kochać głęboko Jezusa, Jej Króla, wzrastać w pobożności pod przewodnictwem Maryi, jej duchowej Matki.” Zmarła na zawał serca 7 lipca 1977 roku w Nikaragui. Rząd Kostaryki ogłosił ją honorową obywatelką swego kraju. Wspomnienie liturgiczne obchodzimy 7 lipca.

PANAMA według Felicji

BYŁO:

- Światowe Dni Młodzieży w Panamie odbyły się w dniach 22-27.01.2019 roku pod hasłem „Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa Twego” (Łk 1,38). Pierwszy raz w historii Światowe Dni Młodzieży odbyły się w Ameryce Środkowej. Jak zaznaczył Papież Franciszek, trzeba być „Kościołem, który wychodzi i spotyka się z drugim człowiekiem”. Maryja jest drogą prowadzącą do Jezusa, a Panama posłużyła jako środek, aby się z Nim spotkać w 2019 roku. Znani są także patroni ŚDM w Panamie. Wśród nich jest św. Jan Paweł II, św. José Sánchez del Río, św. Juan Diego, bł. s. Maria Romero Meneses, bł. Oscar Arnulfo Romero, św. Jan Bosko, św. Marcin de Porres, św. Róża z Limy. Na 34. Światowe Dni Młodzieży do Panamy przyjechała młodzież z ponad 150 krajów. Na tym wyjątkowym spotkaniu młodych katolików z papieżem są też pielgrzymi z Polski, którzy stanowią najliczniejszą grupę przybyłą z Europy. Młodych archidiecezji krakowskiej lejących na spotkanie z Ojcem Świętym abp Marek Jędraszewski prosił „W Panamie bądźcie świadkami Jezusa”. Arcybiskup w sanktuarium św. Jana Pawła II przewodniczył Mszy Posłania na Światowe Dni Młodzieży i pobłogosławił przedstawicieli całej delegacji i wręczył im białe-czerwone chusty. Po długiej podróży pierwsze grupy młodzieży z archidiecezji krakowskiej dotarły do Monagrillo, miejscowości, gdzie spędzili kilka dni w Diecezji. Pierwszego dnia młodzi poznawali miejscowość oraz jej mieszkańców. Odwiedzili ciekawe miejsca, podziwiając kulturę, sztukę, ale też codzienną pracę gospodarzy. Dzień rozpoczynali od porannej modlitwy w głównej świątyni diecezji. Podczas porannej Mszy w kościele św. Michała Archaniola w Monagrillo Martyna i Kuba (krakowscy pielgrzymi) zawarli sakrament małżeństwa. Pielgrzymi i gospodarze z wielkim entuzjazmem towarzyszyli parze młodej. Małżeństwo pobłogosławił ks. Marcin Filar, a słowo po polsku i hiszpańsku wygłosił ks. Jakub Szyrszeń. Kolejnego dnia na ręce José Domingo Ulloa Mendiety, arcybiskupa Panamy, Relikwie krwi św. Jana Pawła II przekazał abp Marek Jędraszewski, metropolita krakowski, który osobiście przywiózł relikwie do Panamy. Relikwie te ofiarował kard. Stanisław Dziwisz. Zostały one oficjalnie wniesione podczas Mszy św. z poświęceniem ołtarza bazyliki katedralnej w Santa Maria la Antigua, którą Ojciec Święty Franciszek sprawował wraz z kapłanami, osobami konsekrowanymi i ruchami wiernych świecickich 26 stycznia. Podczas eucharystii w plenerze w Chitré której przewodniczył bp Rafael Valdivieso Miranda, a koncelebrował ją także abp Marek Jędraszewski. Archidiecezja krakowska ofiarowała na ręce pasterza diecezji Chitré ornat wraz ze stulą, a także album opowiadający historię życia św. Jana Pawła II oraz medal archidiecejalny. Po Eucharystii wszyscy mogli podziwiać tradycyjną paradę, w której uczestniczyły wszystkie parafie diecezji oraz miejscowe grupy folklorystyczne. Taki pochód odbywa się zwykle w Boże Ciało, jednak mieszkańcy, chcąc pokazać młodym swoją lokalną kulturę, przygotowali dodatkową paradę specjalnie dla nich. Młodzież archidiecezji krakowskiej po tygodniu spędzonym w diecezji Chitré dotarła do Panama City, aby uczestniczyć w wydarzeniach centralnych i spotkać się z Ojcem Świętym Franciszkiem. Pierwszy dzień pobytu spędzili na poznawaniu miasta i jego atrakcji. zwiedzili Kanał Panamski, gdzie dowiedzieli się ciekawych rzeczy dotyczących historii tego miejsca, które kształtuje nie tylko gospodarkę, ale i mentalność Panamczyków. Mogli też przyjrzeć się, w jaki sposób statki są transportowane między dwoma oceanami. Dzień zakończyła Eucharystia. Podczas Dnia Polskiego w trakcie ŚDM w Panamie wszyscy pielgrzymi z naszego kraju spotkali się na katechezach, a wieczorem na wspólnej Eucharystii, której przewodniczył prymas abp Wojciech Polak, zaś homilię wygłosił bp Marek Solarczyk. Zachęcił wszystkich do gotowości wzięcia udziału w Bożym dziele, które realizuje się dzięki Maryi. Początkiem tego może być Msza posłania i wspólne wyznanie za Matką, że oddajemy Bogu nasze życie. Po Mszy odbył się koncert, na którym wystąpili m.in. Siewcy Lednicy

oraz Dariusz Malejonek. Pielgrzymi z diecezji krakowskiej, wzięli udział w ceremonii powitania Ojca Świętego Franciszka podczas ŚDM w Panamie. Ceremonię powitania Ojca Świętego na bulwarze Cinta Costera poprzedziły katechezy i Eucharystia - polscy pielgrzymi uczestniczyli w nich w Gimnazjum Grinald. Katechezę wygłosił abp Marek Jędraszewski. W związku z tym, iż tego dnia przypadała druga rocznica śmierci Heleny Kmieć, misjonarki Wolontariatu Misyjnego Salvator zamordowanej w 2016 r. w Boiliwii, do jej postaci metropolita krakowski nawiązał w swej homilii. Jak zauważył, Helena dała przykład tego, jak oddawać się w pełni Bogu i odpowiadać na jego wezwanie z miłością. W Mszy św. uczestniczyła siostra Heleny, Teresa. Kiedy u jednej z wolontariuszek na spotkaniu z papieżem w Panamie doszło do zatrzymania akcji serca. Z pomocą przyszli jej Polacy. W skład patrolu wchodził m.in. krakowianin Maciej Skóra. - Po upewnieniu się w danej sytuacji zaczął wykonywać RKO [resuscytację krążeniowo-oddechową.]. Niesamowicie, że po dwóch uciśnięciach dziewczynie wróciło życie. Pochodzi z Salwadoru, nie znam jej imienia, ale niech nadal Bóg ma ją w opiece tu, na ziemi - opowiadał zhr.pl piątkowe zdarzenie. Na co dzień harcerski ratownik mieszka w Krakowie i jest drużynowym 3. Podgórskiej Drużyny Harcerzy Matecznik im. Andrzeja Małkowskiego. Udzielania pierwszej pomocy nauczył się w Harcerskim Ochotniczym Pogotowiu Ratunkowym. Możliwość pełnienia służby na ŚDM w Panamie była jego marzeniem. Słowa pozdrowienia dla młodych z naszej diecezji Ojciec Święty Franciszek wypowiedział w panamskiej katedrze. Później zaręczyło się tam dwoje krakowskich pielgrzymów. Ania Marek i Rafał Cycoń, którzy do Panamy przyjechali z grupą z Karmelińskiego Dzieła Miłosierdzia. Eucharystia kończąca 34. Światowe Dni Młodzieży na długo pozostanie w pamięci pielgrzymów z archidiecezji krakowskiej. To, co przeżyli podczas Światowych Dni Młodzieży, na zawsze zostanie w ich sercach. Zapamiętają dobro, którego doświadczyli

Opr. Felicja Niedzielska

PLAN KOŁĘDY 2019

W razie ewentualnych pytań preferujemy kontakt mailowy: parafiasalwator@gmail.com

KS. MARCIN ROZMUS

TEL. 12 424 43 66

✉ parafiasalwator@gmail.com

ZMIANA TERMINÓW KOŁĘDY

04.02.2019 (poniedziałek) – od 15.00

- ul. Hofmana, Lajkonika

05.02.2019 (wtorek) – od 15.00

- ul. Wyczółkowskiego, Tatarska, Focha

06.02.2019 (środa) – od 15.00

- ul. Młaskotów

08.02.2019 (piątek) – od 15.00

- ul. Malczewskiego

02.02.2019 (sobota) – od 10.00 – 14.00

09.02.2019 (sobota) – od 10.00

- ul. Prusa 25, 27, 28, 29, 30, 31, 35, 37, 39

KS. JACEK BERNACIK

TEL. 12 424 43 61

✉ parafiasalwator@gmail.com

2.02.2019 (sobota) – od 10.00

- ul. Lelewela 19

5.02.2019 (wtorek) – od 15.00

- ul. Dunin Wąsowicza 11-18

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

IV NIEDZIELA ZWYKŁA

3 II 2019 r.

1. Dzisiaj pierwsza niedziela miesiąca, dlatego po mszy św. będzie adoracja Najświętszego Sakramentu i Litania do Ducha św.

2. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy:

we wtorek – wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy. O godz. 18.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w I środę miesiąca – wspomnienie świętych męczenników Pawła Miki i Towarzyszy. Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, na którą zapraszamy wszystkich parafian i członków Wspólnoty Żywego Różańca. Po mszy św. zmianka różańcowa dla Wspólnoty Żywego Różańca.

w I czwartek miesiąca – Po mszy św. wieczornej „Godzina Święta” Litanie do Pana Jezusa Najwyższego Kapłana i modlitwy o nowe powołania kapłańskie i zakonne z naszej parafii.

w piątek – Po mszy św. wieczornej nabożeństwo i koronka do Miłosierdzia Bożego.

3. Pragniemy z wielką radością powiadomić, całą wspólnotę parafialną, że Łukasz Andrzej Kopczyński, alumn Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji Krakowskiej – nasz parafianin, dnia 8 maja 2019 r. ma zamiar przyjąć święcenia diakonatu.

4. W przyszłą niedzielę na mszy św. o godz. 9.00. odbędzie się uroczystość przyjęcia i pobłogosławienia nowych członków Wspólnoty Żywego Różańca w parafii Najświętszego Salwatora w Krakowie.

5. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło i Tygodnik Salwatorski.

Parafialny Klub Salwator

zaprasza na filmowe spotkanie, które poprowadzi pan **Julian Rachwał**, autor filmu o jednym z największych prezydentów naszego miasta:

„Marzenia o Wielkim Krakowie”

Juliusz Leo był przez 14 lat prezydentem miasta, a do jego największych osiągnięć zalicza się sfinalizowanie wykupienia od Austriaków w 1905 Wawelu i rozpoczęcie szeroko zakrojonych prac jego rewitalizacji i stworzenie w latach 1907–1915 tzw. Wielkiego Krakowa, czyli przyłączenia 14 nowych dzielnic i powiększenie w ten sposób obszaru miasta z 7 do 47 km kwadratowych.

Film pana Rachwała o prezydencie Juliuszu Leo „Marzenie o Wielkim Krakowie” wpisuje się w szereg dotychczas zrealizowanych filmów poświęconych „krakowskiemu XIX wiekowi”. Pokazuje obraz miasta w czasach prezydenta Juliusza Leo, a była to przecież epoka barwna i dynamiczna. Prezydent Juliusz Leo zapisał się w historii Krakowa, jako jeden z najważniejszych twórców „Wielkiego Krakowa”.

Możliwość obejrzenia filmu i dyskusji z jego Autorem to wielka szansa na ciekawe spotkanie.

Zapraszamy w **czwartek 7 lutego o godz. 16.30** do „Salki pod plebanią”

Do zobaczenia!!!

W piątek o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odmawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

Wtenczas Sam Bóg przychodzi w pomoc, bo inaczej dusza nie udźwignęłaby tych krzyżów, o których jeszcze wcale nie pisałam i w tej chwili pisać nie mam zamiaru, ale kiedy uczuję natchnienie, to napiszę (Dz 1511)

Dziś w czasie Mszy św. widziałam Pana Jezusa cierpiącego, jakoby konał na krzyżu, Który mi rzekł: córko Moja, rozważaj często cierpienia Moje, które dla ciebie poniosłem; a nic ci się wielkim nie wyda co ty cierpisz dla Mnie. Najwięcej Mi się podobasz, kiedy rozważasz Moją bolesną Mękę; łącz swoje małe cierpienia z Moją bolesną Męką, aby miały wartość nieskończoną przed Moim Majestatem. (Dz 1512)

Hymn Światowych Dni Młodzieży 2019

Niech mi się stanie według słowa Twego

sł/muz.: Abdiel Jimenez

arr.: Bartek Szulakiewicz

My jako pielgrzymi
przybywamy dzisiaj tu
z różnych kontynentów, miast i wsi
Dobrą Nowinę chcemy z mocą głosić światu
każdy z nas jest Twoim misjonarzem

Tak jak Maryja chcemy odpowiedzieć „tak”
na Twe wezwanie i Twój plan
Niebo się raduje i rozbrzmiewa śpiewem
Cała Ziemia chwali Twoje dzieła

Refren

Oto ja - służebnica Pańska
Niech mi się stanie według Słowa Twego x2

Służebnicą jestem
Córką Twoją jestem
Synem Twoim jestem

Tak jak Maryja chcemy teraz razem pójść
jako Kościół niosąc Twoją Miłość
Młodzi świadkowie i uczniowie
pełni wiary, radości, powołania!

Refren

Oto ja - służebnica Pańska
Niech mi się stanie według Słowa Twego x2

Nie lękajcie się!
Nie bójcie się!
zanieść światu Bożą Miłość
oddać Mu życie swe, tak jak Maryja
wskazuje nam, jak służebnicą być

Refren

Oto ja - służebnica Pańska
Niech mi się stanie według Słowa Twego x2
solo / x4

Kolędy i pastorałki

W niedzielę 27 stycznia mogliśmy posłuchać kolęd i pastorałek w przepięknym wykonaniu naszego Parafialnego Chóru Salwator pod dykcją pani Zofi Kozioł.

fol. Ewa Wiatr

Prezydenckie Plurimos Annos dla Damy z Salvatora

Andrzej Duda odwiedził Wandę Szajowską – naszą parafiankę i najstarszą Małopolankę

Niezwykle spotkanie dwóch wyjątkowych osób miało miejsce w sobotę 26 stycznia na Salwatorze. Do naszej parafianki, pani Wandy Szajowskiej, przybył w odwiedziny sam Pan Prezydent Andrzej Duda.

Głowa naszego państwa znana jest wszystkim, natomiast o tym, że wśród nas mieszka ktoś, kto jest chodzącym fenomenem, wiedziało do tej pory niezbyt liczne grono osób. Pani Wanda Szajowska urodziła się we Lwowie w 1911 r. i za kilkanaście dni skończy 108 lat. Jest w tej chwili najstarszą mieszkanką Małopolski. Do Krakowa trafiła w 1945 r. w wyniku pojałtańskich podziałów II Rzeczypospolitej. Z wykształcenia nauczycielka fortepianu i śpiewu po lwowskim konserwatorium, po II wojnie światowej ukończyła jeszcze historię sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim. Przez wiele dziesiątek lat uczyła młodzież muzyki. Mimo imponującego wieku, pani Wanda cieszy się wigorem i dobrą pamięcią. Oprócz witamin nie zażywa żadnych lekarstw. Zapytana o przepis na długowieczność, odpowiada: - *Z Panem Bogiem układów się nie zawiera*. Jednak optymistyczne nastawienie do życia, radosne usposobienie i co najmniej pół godziny dziennie gry na fortepianie na pewno też robią swoje.

W sobotnie wczesne popołudnie, Pana Prezydenta powitały od progu dźwięki walca z „Nocy i Dni”, ulubionego utworu pani Wandy, który pod jej palcami zabrzmiał szczególnie pięknie. Po małym recitalu składającym się z wiązanki czardaszy i operetkowych przebojów, oszołomiony gość został zaproszony do salonu. Tam w obecności przyjaciół domu, państwa Haliny i Andrzeja Roszkowskich, oraz opiekunek - pani Zofii i Danuty, przy kawie i świeżo upieczonej szarlotce, zaczęła się trwająca ponad godzinę rozmowa. 108-letnie życie pani Wandy obfitowało w dole i niedole, tak jak i losy Polski w tym okresie. Pani Wanda snuła wspomnienia dawnych, pięknych czasów spędzonych w ukochanym Lwowie, za którym wciąż bardzo tęskni. Nie zabrakło anegdot z karnawałowych balów, dancingów, gdzie wodziła prym, lubując się w tangach i walcu bostońskim. - *Miałam cholerne powodzenie* – na te słowa pani Wandy wszyscy zgromadzeni wybuchnęli gromkim śmiechem, a Pan Prezydent stwierdził: - *I to właśnie chcieliśmy usłyszeć, wreszcie!* Pani Wanda została obdarowana nie tylko wielkim bukietem biało-czerwonych kwiatów, ale również jedwabną apaszką, broszką i pamiątkowym medalem z wizerunkiem Pałacu Prezydenckiego. Andrzej Duda był urzeczony spotkaniem z panią Wandą i niechętnie opuszczał jej mieszkanie. Na koniec życzył pierwszej seniorce Małopolski: - *Ad plurimos annos!*

Nasz Skarb z Salvatora został dzięki tej wizycie wreszcie wydobyty na światło dzienne. Aż dziw, że nasza Dama na spotkanie z prezydentem Polski musiała czekać tak długo – wszak jej życie jest dłuższe, niż historia tego urzędu! Wspaniale się stało, że obecnie urzędujący Pan Prezydent tak chętnie przyjął zaproszenie do jej odwiedzin. Opowieści pani Wandy zostały zarejestrowane przez Telewizję Kraków, a relacja ze spotkania stała się wiadomością dnia w głównym wydaniu Kroniki Krakowskiej z 26.01.2019 r. Można ten program odtworzyć, gdyż jest dostępny na stronie internetowej TVP Kraków.

Już 12 lutego pani Wanda będzie obchodzić 108 urodziny. Będzie to znakomita okazja, by jeszcze bardziej przybliżyć jej postać parafianom na łamach Tygodnika Salwatorskiego.

Tekst: Maria Gracja Krzyżanowska

Fot: Stanisław Malik